

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Guțan Pavel prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Găină Stepan Iacob, *născut la 07 ianuarie 1966, originar din s. Budăi, r-nul Telenești și domiciliat în s. Beriozchi, r-nul Anenii Noi.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.12.2013 – 13.06.2014;

Instanța de apel: 25.09.2014 – 02.06.2015;

Instanța de recurs: 06.08.2015 – 28.10.2015.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 13 iunie 2014, Găină S. S. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 3 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepsei stabilite cu pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 10 februarie 2014, a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de 7 ani 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Prin aceeași sentință, Găină S. I. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 3 ani închisoare.

În baza art. 90 Codul penal executarea pedepsei stabilite inculpatului Găină S. I. a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

Prin aceeași sentință, procesul penal în privința inculpaților Găină S.I. și Găină S. S. învinuiți de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt* a constatat că, inculpatul Găină S. I. la 01 septembrie 2013, aproximativ la ora 20:00, împreună cu fiul său Găină S. S., fără consimțământul proprietarului, ilegal au pătruns în domiciliul lui Samardac A., situat în s. Berezchi, r-ul Anenii Noi, și la solicitarea proprietarului de a părăsi domiciliu, aceștia au refuzat.

Tot el, Găină S. I. la 01 septembrie 2013, aproximativ la ora 20:35, împreună cu fiul său Găină S. S., după ce au pătruns în domiciliu lui Samardac A., situat în s. Berezchi, r-ul Anenii Noi, acționând cu intenție unică spre încălcarea în mod grosolan a normelor morale de conviețuire în societate, care prin conținutul său se deosebesc printr-o deosebită obrăznicie, aplicând violență fizică nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, l-a lovit cu pumnii pe Samardac A., iar fiul acestuia Găină S. S. luând un hârleț de jos a început să-l lovească peste corp, provocându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 159/D - leziuni corporale ușoare.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpaților întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute la art. 179 alin. (1) Cod penal, adică *pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, precum și perchezițiile și cercetările ilegale* și la art. 287 alin. (3) Cod penal, huliganismul agravat, adică *acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, dacă au fost săvârșite cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către procuror și inculpatul Găină S. I..

3.1. Procurorul prin apelul declarat a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia, inculpatul Găină S. I. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 179 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

- art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, a-i stabili pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate stabilindu-i pedeapsa definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Inculpatul Găina S. S., să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Procesul penal în privința lui Găină S. S. învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal să fie încetat în legătură cu împăcarea părților.

Conform art. 84 alin (4) Cod Penal a include lui în termenul pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 10 februarie 2014, termenul pedepsei stabilite pentru pedeapsa în cauză și prin cumul parțial a-i stabili lui Găină S. S., pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului declarat, procurorul a criticat sentința primei instanțe în partea ce ține de stabilirea pedepsei inculpaților, menționând că aceasta le-a stabilit o pedeapsa prea blândă.

În susținerea solicitărilor, apelantul a indicat că, prima instanță nu a apreciat pedeapsa stabilită în coroborare cu fapta prejudiciabilă comisă și consecințele acesteia, nu a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise.

Mai mult ca atât, inculpații au fost învinuiți de săvârșirea unei infracțiuni grave, iar inculpatul Găină S. S. a săvârșit infracțiunea fiind în perioada în care acesta executa condiționat o altă hotărâre.

Astfel, în urma celor menționate, apelantul a conchis că, prima instanță le-a stabilit o pedeapsă neechitabilă cu infracțiunile comise, și nu se va atinge scopul pedepsei penale prevăzut la art. 61 Cod penal, și anume nu va contribui restabilirea echității sociale, precum și la prevenirea de comiterea altor infracțiuni, atât de către inculpat, cât și de către alte persoane.

3.2. Prin apelul declarat, inculpatul a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei decizii de achitare în privința acestuia, motivând că, cauza penală a fost examinată în prima instanță superficial, iar instanța de judecată nu a apreciat în mod obiectiv toate probele administrate la cauză.

Apelantul a remarcat că, prima instanță la aprecierea probelor trebuia să țină cont de prevederile art. 101 Cod de procedură penală, care explică că, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

De asemenea, a mai indicat că, părțile vătămate, atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată au declarat că, acțiunile prejudiciabile săvârșite în privința lor nu au fost efectuate nemijlocit de către Găină S.I., rolul cel mai activ îl avuse fiul său, Găină S. S..

Drept urmare, a considerat că, vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii incriminate nu a fost dovedită, din care motiv a solicitat achitarea, pe motiv că fapt prejudiciabilă nu a fost săvârșită de dânsul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015 apelurile declarate de către procuror și inculpat au fost respinse, iar sentința contestată a fost menținută fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că, audiind participanții la proces raportând situația de fapt la cea de drept, cercetînd argumentele invocate de părți, în coraport cu materialele dosarului penal, s-a ajuns la concluzia că apelurile declarate sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.

Astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a încadrat acțiunile inculpaților conform art. 179 alin. (1) Cod penal și art. 287 alin. (3) Cod penal, și totodată corect a stabilit pedeapsa inculpaților pentru săvârșirea infracțiunilor incriminate.

A menționat că, vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor incriminate a fost constatată cu certitudine prin totalitatea de probe administrate și cercetate în cadrul examinării cauzei atât în prima instanță, cât și în instanța de apel. Mai mult ca atât, inculpații au recunoscut vinovăția pe episodul privind săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 179 alin. (1) Cod penal și s-au împăcat cu părțile vătămate, în temeiul art. 109 Cod penal.

În contextul dat, instanța de apel a reținut faptul că, prima instanță corect a dispus încetarea procesului penal în privința inculpaților, pe capătul de învinuire adus în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, pe motivul împăcării părților. Totodată a menționat că, la caz sunt aplicabile prevederile art. 109 Cod penal, adică legea penală permite împăcarea părților.

Instanța de apel a considerat justă concluzia primei instanțe cu privire la stabilirea pedepsei atât inculpatului Găină S.S., cât și inculpatului Găină S.I., menționând că, aceasta la stabilirea pedepsei inculpaților a luat în considerație circumstanțele cauzei, consecințele survenite, gradul de pericol social al infracțiunii, atitudinea inculpaților, dar și atitudinea părților vătămate, care au solicitat instanței ca inculpații să nu fie pedepsiți aspru.

Referitor la argumentele inculpatului Găină S. I. invocate în cererea de apel, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, drept urmare a decis respingerea apelului ca nefondat.

În susținerea acestei concluzii, instanța de apel a menționat că, starea de fapt stabilită în cauza deferită judecării și încadrarea juridică reținută de prima instanță în sarcina inculpatului Găină S. I. corespunde probatorului administrat și cercetat.

La fel, instanța de apel a fost solidară cu concluziile primei instanțe privind stabilirea pedepsei inculpatului Găină S. I., considerând că, pedeapsa stabilită este echitabilă faței prejudiciabile comise și consecințelor survenite, prin urmare aceasta va atinge scopul pedepsei penale prevăzute de art. 61 Cod penal.

În concluzie, instanța de apel a conchis că, prima instanță a ținut cont de prevederile legale și a emis o sentință legală și întemeiată, iar argumentele procurorului aduse în acest sens au fost respinse de către instanța de apel ca fiind neîntemeiate.

6. Procurorul nefiind de acord cu decizia instanței de apel în latura penală, a atacat-o cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea stabilirii pedepsei, potrivit căreia inculpatului Găină S. I. să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, cu excluderea prevederilor art. 90 Cod penal.

În argumentarea cererii de recurs, procurorul indică că, instanțele de judecată au apreciat corect probele de drept și de fapt administrate de organul de urmărire penală, însă nu au luat în considerație gravitatea infracțiunii incriminate, drept urmare nu a stabilit o pedeapsă care ar duce la corectarea și reeducarea inculpatului Găină S. I.

Totodată menționează că, la stabilirea pedepsei inculpatului Găină S. I. instanța de apel nu a apreciat obiectiv toate circumstanțele cauzei, gradul pericolului social al infracțiunii comise, personalitatea acestui inculpat, numindu-i o pedeapsă prea blîndă și neechitabilă faptei prejudiciabile comise.

De asemenea, invocă că, inculpatul vinovăția în cele comise nu o recunoaște, nu se căiește sincer de cele comise și acțiunile lui s-au soldat cu consecințe nefaste pentru partea vătămată Samardac A.. În pofida acestui fapt, instanțele de fond au stabilit o pedeapsă prea blîndă inculpatului Găină S. I., care contravine prevederilor legii penale.

Recurentul solicită stabilirea pedepsei inculpatului Găină S. I. sub formă de închisoare cu executare reală, adică cu excluderea prevederilor art. 90 Cod penal, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat pe dispozițiile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Lecturînd textul recursului, Colegiul penal constată că, recurentul contestă decizia instanței de apel în latura penală, și anume, își manifestă dezacordul cu pedeapsa stabilită inculpatului Găină S. I., pe care o consideră prea blîndă.

Recurentul invocă drept temei pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod penal, care statuează că, hotărîrea contestată nu conține motive pe care se întemeiază soluția și instanțele au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Așadar, avînd în vedere că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de fond și cu încadrarea juridică a faptei prejudiciabile săvîrșite de inculpat, în continuare instanța de recurs se va expune doar asupra aspectului ce vizează individualizarea pedepsei stabilite lui Găină S. I.

Astfel, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea penală pentru faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrilor contestate, relevă în mod concludent că, instanțele de fond corect au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa stabilită inculpatului, fiind

în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prescripțiile din art. 61, 75, 90 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Reieșind din faptul că, recursul declarat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond au dispus executarea pedepsei inculpatului Găină S.I., la acest capitol instanța de recurs reamintește că, ulterior stabilirii pedepsei potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei (art. 75 Cod penal), ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată *poate* dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului.

În contextul dat este necesar de menționat că, suspendarea condiționată (art. 90 Cod penal), ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea, ca pe lângă stabilirea mărimii pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

O condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 din Cod penal, constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

De asemenea, instanța de recurs notează, că chiar și în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute de prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, nu se creează un drept pentru inculpat, ci doar se întrunesc circumstanțele necesare care constituie temei de drept pentru instanța de judecată de a decide, potrivit propriei convingeri, asupra oportunității suspendării executării pedepsei închisorii.

La caz, Colegiul penal menționează că, instanța de apel just a remarcat faptul că nerecunoașterea vinovăției este un drept al inculpatului Găină S.I. și nu poate fi reținut în detrimentul acestuia, mai mult ca atât, inculpatul nu prezintă un pericol social pentru societate.

Din considerentele enunțate, Colegiul, constată că, pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Privitor la cele invocate de recurent precum că, instanța de apel la judecarea apelului declarat nu și-a motivat soluția corespunzător, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca

urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect că aceasta se încadrează în cadrul juridice menționate în rechizitoriu, potrivit căreia Găină S. I. a fost învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal și art. 287 alin. (3) Cod penal, iar pedeapsa stabilită corespunde circumstanțelor de fapt și de drept reținute în speța dată.

Din considerentele menționate se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept, la care face referință recurentul, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar din aceste considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Guțan Pavel împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015, în cauza penală privindu-l pe ***Găină Stepan Iacob***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 11 decembrie 2015.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru

